

עת"א 62151/06/18 - אלכס אילייב, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 62151-06-18 אילייב נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'
תיק חיצוני:

לפני כבוד הנשיא רון שפירא
העותר

אלכס אילייב,
ע"י ב"כ עו"ד רועי קרן

נגד
המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת העותר שהוגשה נגד החלטת נציב בתי הסוהר בדבר הפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל בבית סוהר.

העותר נשפט לריצוי שישה חודשי מאסר בעבודות שירות החל מתאריך 7.8.17. העותר התייצב לתחילת עבודות השירות ביום שנקבע על ידי ביהמ"ש, רואיין, חתם על הכללים ונשלח למקום העבודה. לו היה העותר עובד באופן סדיר, היה עליו לסיים את עבודות השירות ביום 6.2.18. בשל היעדרויות ואיחורים רבים ואי ריצוי עבודות השירות באופן סדיר זומן למספר שיחות בירור ושימועים וקיבל מספר הזדמנויות להמשיך בעבודות השירות. למרות זאת לא ריצה את עבודות השירות באופן סדיר ולכן זומן לשימוע שהתקיים ביום 23.5.18 ואשר בו הומלץ על הפסקה מנהלית אשר אושרה על ידי מפקד המחוז ביום 24.5.18.

העותר טוען כי ההחלטה המורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות הינה שגויה ואינה סבירה בנסיבות העניין. לחילופין נטען כי נפל פגם בהליך השימוע ויש לערוך אותו שוב. כן נטען כי המשיבים העלו את יתרת הימים לריצוי בבית הסוהר לאחר מועד השימוע ומבלי שהתקבלה תגובת העותר לכך או שנרשמה הסיבה לכך. עוד נטען כי המשיבים קיימו את מועד השימוע יום לאחר המועד שנקבע ולא היה מקום לקיים את השימוע בהעדר העותר. נטען כי נימוקי ההחלטה לפיהם העותר נעדר מהעבודה ללא אישור אינם נכונים. כן נטען כי ביצע כראוי וכנדרש את המשימות שהוטלו עליו והתנהגותו הייתה חיובית וטובה ומניחה את הדעת. לטענת העותר, אי התייצבות סדירה לעבודות השירות אינה מהווה טעם מספיק להפסקת עבודות השירות ויש לבחון את התנהגותו של העותר במהלך עבודות השירות. לטענתו נעדר מעבודות השירות לאור מצב סוציאלי וכלכלי.

המשיב טוען כי כבר מתחילת ריצוי עבודות השירות הופיעה בעיה כרונית של ריבוי היעדרויות ואיחורים מצד העותר, ללא אישור, וכן ימי מחלה רבים. נטען כי בתאריך 5.12.17 היה העותר נתון במעצר בית במשך שבוע וגם כאשר סיים את מעצר הבית לא חזר באופן סדיר לעבודות השירות. נטען כי העותר לא הגיע לעבודתו באופן רציף וגם כשהיה מגיע היו חסרות שעות עבודה ולא הקפיד לקיים את צו בית המשפט ולרצות את עונשו. המשיב טוען כי נערכו לעותר שיחות בירור ושימועים והוא הוזהר וקיבל מספר הזדמנויות להמשיך בעבודות השירות, אך לא עמד בהבטחותיו למרות שעמד לנגד עיניו זימון לשימוע מותנה. לכן התקיים ביום 23.5.18 שימוע בו הומלץ על הפסקה מנהלית אשר אושרה על ידי מפקד המחוז ביום 24.5.18. נטען כי מועד השימוע המותנה היה ידוע לעותר אשר חתם בתאריך 9.5.18 על טופס זימון לשימוע בו צוינו מועד ושעת השימוע בתאריך 23.5.18. כן נטען כי המפקח יצר קשר עם העותר יום לפני תאריך השימוע והודיע לו שלמחרת מתקיים השימוע ועליו להתייצב והעותר אישר זאת. כמו כן, למחרת השימוע התקשר הרכז לעותר והעותר טען ששכח ולכן לא הגיע. נטען כי מועד השימוע היה ביום 23.5.18 כפי שנקבע מראש וביום 24.5.18 השימוע טופל במערכת הממוחשבת ולא התקיים באותו יום, כך שהשימוע לא נדחה כטענת העותר. המשיב טוען כי עבודות השירות אינן ניתנות בידי נאשם אלא כפריבילגיה, בתור חלופה מקלה לעונש מאסר בפועל ומקום שנאשם אינו מבצע את עבודות השירות כראוי ומראה במעשיו כי אינו מקבל על עצמו עול האחריות הנלווית לחלופת מאסר זו לא נותרת ברירה אלא לבטל חלופה עונשית זו ולחייבו לרצות את יתרת עונשו במאסר ממש.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה, שכן לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט.

מהנתונים שהוצגו בפני עולה כי העותר נעדר רבות מעבודות השירות ללא אישורים ונראה כי גם כאשר התייצב לרוב לא השלים את מספר השעות הנדרש. לעותר ניתנו מספר הזדמנויות להשלים את עבודות השירות כסדרן ונערכו לו שיחות בירור, כאשר הובהר לו כי ניתנת לו הזדמנות נוספת לבצע את העבודות כסדרן, אך הוא המשיך להיעדר והפגין זלזול מוחלט בעונש שנפסק שעליו לרצות.

לא ניתן לקבל את טענת העותר כי אי ריצוי העבודות כסדרן אינו מהווה טעם מספיק להפסקת עבודות השירות. ריצוי העבודות כסדרן מהווה תנאי עיקרי לתקינות והמשך ריצוי עבודות השירות. בעת ראיון הקליטה לעבודות השירות חתם העותר על הכללים, ביניהם הכלל כי כל היעדרות מעבודות השירות טעונה אישור המפקח והמעסיק ותלווה בהצגת אישור מתאים בכתב שיימסר למפקח. למרות זאת, העותר לא מסר אישורים לרוב היעדרויותיו.

כן אין לקבל את טענות העותר נגד השימוע שנערך לו, כאשר מדובר בשימוע מותנה שהעותר היה מודע לקיומו וחתם על הזימון לשימוע.

באשר לחישוב יתרת הימים לריצוי בפועל הרי שכתוב בהחלטת הנציב כי היתרה של 79 ימי מאסר הינה יתרה משוערת וכי חישוב מדויק יבוצע לאחר בדיקת כרטיסי הנוכחות של העותר. על כן, לא מצאתי מקום להתערב בחישוב יתרת ימי המאסר. וער כי ככל שיחלוק העותר על התחשיב הסופי בעניין משך מאסרו תהיה לו הזכות למצות הליך לעניין חישוב משך המאסר.

בנסיבות אלו, לאור המפורט לעיל, לא מצאתי כי בהתנהלות המשיב או בהחלטת המשיב נפל פגם או חוסר סבירות

המצדיקים התערבות. ההחלטה ניתנה על רקע היעדרויות רבות ואי ריצוי סדיר של עבודות השירות. כמו כן, נראה כי העותר לא הפנים את משמעות עונש המאסר שנגזר עליו.

כאמור, המשיב התחשב בנסיבותיו האישיות של העותר וניתנו לעותר מספר הזדמנויות לשפר את התנהגותו ולסיים את עבודות השירות, אך העותר לא השכיל לנצל הזדמנויות אלו והמשיך להיעדר מעבודות השירות.

בנסיבות אלו, אין מנוס מלדחות את העתירה נגד החלטת המשיב להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, שכן מדובר בהחלטה סבירה, שהתקבלה משיקולים ענייניים ובהליך ראוי.

העתירה נדחית.

העותר יתייצב לרצות את יתרת עונשו בהתאם לרישומי שב"ס בבית מעצר קישון ביום 19.8.18 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. ניתנת לעותר האפשרות לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים:

08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, י"ז אב תשע"ח, 29 יולי 2018, בהעדר העותר, שלא התייצב, ובמעמד ב"כ הצדדים.